

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

II. Sacerdotes debito modo non consecrati sub Henrico VIII. Missae sacrificium celebrant, Cardinalis Polus in Angliam ad restaurandam Catholicam religionem mittitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

emittit continuo ex antro suo voces, easque tam sonoras, vt per totam viciniam audirentur. Accurrunt vndique ciues, quid sit inquirunt, mirantur, voces non mortalis hominis, sed Angeli esse aiunt. Vrbi vero ac toti regno spiritus iste miseriam, ærumnas & mala omnia comminabatur, si nuptias cum Hispano, aut communionem cum Romano Pontifice admitterent. Multa item contra sanctum sacrificium & reliquam fidem Catholicam quasi oracula fundebat. Erant ex concleijs, qui data opera se turbæ adstanti ingerebant, & huius spiritus propheticas & obscuriores sententias, ad religionis euersionem, & seditionem mouendam interpretabantur. Tandem Magistratus ad compescendam multitudinem, & iustrandum quid sit, accedit. Initio quidem fraus difficillime apparuit: sed tandem initio consilio de muro diffodiendo & vicinis parietibus, vnde voces reddi conijciebant, disturbandis, misera puella prodijt: & examinata quorum suasu & consilio hoc fecerit, confessa est statim, se à quibusdam seditiosis secularijs ad istam nequitiam inductam esse. Sanderus ait puella huic vitæ gratiam factam: at scheda quas habeo, capitis eam supplicio affectam restantur.

Stabilito quodammodo regno, regina ad Catholicam quoque religionem in integrum omnino restituendam ardentissimum adiecit. Quare promulgato Edicto omnes hæreticos, peregrinos in primis, regni finibus quam primum excedere iussit. Aiunt ad xxx. hominum millia, qui sub Henrico Eduardo irreperant, tum solum veritisse. De Petro Vermilio Martyre disceptatum fuerat in Senatu, sed itum est in eam sententiam, vt quia publica fide in Angliam venerat, cum suis iacolumis dimitteretur. Bucerii & Fagij cadauera exhumata & combusta sunt: Catharinæ item Martyre vxoris cadauer effossum fuit, & in sterquilinio conditum. Mirum in modum tum Anglicana florebat Ecclesia. Magna vbi que erat eruditorum virorum copia, qui tam è suggestu populo Verbum Dei pure annunciabant, quam in scholis è pulpitu doctissime explicabant, frementibus interim hæreticis, & quorundam vitæ, licet irrito conatu, insidiantibus.

II. In his vero primis restituendæ Ecclesiæ inijs non leuiter à Clero passim in eo peccatum est, quod regina, vt dictum est facultatem exercendæ Catholicæ religionis concedente, multæ ex superiori Henrici & Eduardi temporibus

schismate, canonum & regulæ Ecclesiasticæ obliuati, ad sancta altaria & sacrificia conuolabant: ex qua irreligiola negligentia factum est forte, vt Deo vindice Anglia tam cito cum pientissima Principe etiam hoc summum religionis bonum amiserit.

XVIII. Martij Elisabetha Mariæ soror, à Viato inter conscios nominata, in Turrim Londinensem inclusa est. xxv. Aprilis Ioannes Graius Suffolciji frater, capitis pœnam luit. Ceterum vt tanto melius Ecclesiæ rebus prospiceretur, Regina Papam Iulium III. vt Polus Cardinalis ad se mitteretur rogauit: quia vero Pontifex tantum virum, nondum exploratis regni rebus, periculo obijcere nollet, Franciscum Commendonum Cubicularium suum, postea Cardinalem præmisi: qui de regni statu omnia certiora referret, nec multo post Commendono Romam reuerso Polus Legatus decernitur, cum amplissima potestate Anglos ab excommunicatione absoluedi, & in Pontificis gratiam recipiendis simul etiam de pace inter Casarem & Gallia regem agendi. At Carolus Cæsar, antequam nuptiæ Mariæ cum Philippo filio omnino transactæ essent, vt Polus in Angliam ingrederetur, numquam consentire voluit: quæ tandem V. Maij Parlamenti assensu certis conditionibus conclusæ & approbatæ fuerunt, Maria regina quæ venienti marito obuiam procedere constituerat, veritate Londinenses in Elisabethæ gratiam quidquam molirentur, Londino Richemundam, atque inde Nolltochium abduci eam curauit, vbi diu illa, aula interim nuptialibus & alijs postea festiuitatibus perstreperet, captiua mansit. Inde Maria Vintonium profecta est, vt Philippum maritum ibi exciperet: qua Londino digressa, Consiliarij apud Noallium Christianissimi Regis Oratorem sese excusarunt, quod ipsum ad regales eiusmodi ceremonias non inuisarent, vt qui vererentur, ne ob honoratoris loci prerogatiuam inter ipsum & Romanorum Regis Legatum contentio oriretur. Noallius ad hæc respondit, numquam sibi auditum aut lectum, quod Romanorum reges unquam Christianissimis Regibus, quantum ad loci prerogatiuam, prelati sint: se nihilominus regina & Consiliarium voluntati hæc in re velle acquiescere.

Turbarum nouarum metus vndique tum ingrebat, frementibus plerisque, quod regina contra promissum extero Principi nupsisset, & eam